'Ομιλία τοῦ Διδασκάλου μας κατά τήν 13/8/1975.

'Αγαπημένοι,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

'Η Ζωή εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. 'Η Ζωή, εἶναι, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἡ πολλαπλότης. Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἡ Ζωή. Καί συνεπῶς ὑπό ἔννοιαν χώρου δέν μπορεῖ νά ὑπάρχη χῶρος πού δέν εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

'Η Ζωή εἶναι παντοῦ.

'Η ἔκφρασις τῆς Ζωῆς εἶναι ἡ Ζωή. Καί σάν ἔκφρασις εἶναι Τριαδική ἡ Ζωή. "Οπως Τριαδικό εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, Τριαδικός εἶναι ὁ Συμπαντικός ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, ΚΥΡΙΟΣ καί Συμπαντικόν εἶναι τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. "Ενα ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ. 'Εδῶ ἔχομεν τήν 'Απόλυτη "Εκφραση-Ζωή, ὄχι ἔκφρασιν τῆς Ζωῆς, "Εκφραση - Ζωή, προσέξετε τό σημεῖον αὐτό.

Πῶς μποροῦμεν ὅμως νά ἀντιληφθοῦμεν τήν Ζωήν - "Εκφρασίν; Οἱ "Ανθρωποι, διαφορετικά ἀπό τούς 'Αρχαγγέλους καί τές ἄλλες Οὐράνιες Τάξεις, ἀσφαλῶς. 'Η "Εκφρασις - Ζωή εἶναι ἄπειρη, ἀσύλληπτη. "Ομως ὁ "Ανθρωπος μπορεῖ νά ἀντιληφθῆ τήν "Εκφραση - Ζωή, προσέξετε στό σημεῖο αὐτό, ὄχι τό φαινόμενο τῆς Ζωῆς, τήν "Εκφραση - Ζωή, μέ δύο τρόπους. Τήν 'Αγιοπνευματική ἡ ὁποία εἶναι Ζωή - Αὐτοεπίγνωσις, Συνείδησις καί τήν "Εκφραση - Ζωή Λογοϊκή Συνείδηση - Αὐτοεπίγνωση.

Μερικοί ἀπό σᾶς θά σκεφθῆτε ὅτι, τά ἔχομεν πεῖ διαφορετικά λίγο τώρα. Γιατί ἐδώσαμεν τήν Αὐτοεπίγνωσιν εἰς τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί μετά τήν Συνείδησιν; Γιατί ἐδώσαμεν εἰς τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ τήν Συνείδησιν πρῶτα καί μετά τήν Αὐτοεπίγνωσιν;

Τώρα ὁμιλοῦμεν Συμπαντικῶς καί ὄχι κοσμικῶς. Τώρα ὁμιλοῦμεν εἰς τήν φύσιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἰς τήν ἔκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καί ὄχι εἰς τό φαινόμενον τῆς Ζωῆς.

Καί ποῖον εἶναι τό χαρακτηριστικόν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ;

Εἴχομεν πεῖ ἡ Αὐτάρκεια.

'Αλλά εἶναι νοητή ἡ Αὐτάρκεια ἄνευ τῆς 'Απολύτου Αὐτοεπιγνώσεως;

Συλλογισθῆτε. "Ωστε, ἔχομεν τήν Κατάστασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τριαδικήν καί τώρα βλέπομεν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ νά δημιουργῆ Σύμπαντα ἐντός τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ. Νά μήν φαντασθῆτε ὅτι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἶναι κάτι πού δημιουργεῖ ἔξω ἀπό τόν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ, κάτι πού δέν εἶναι ὁ ΕΑΥΤΟΣ ΤΟΥ, ὅπως λόγου χάριν ἕνας καλλιτέχνης παίρνει ὕλην ἀπό τόν γύρω του κόσμον καί πλάθη κάτι ἔξω ἀπό τόν ἑαυτόν του ἔστω καί ἄν εἶναι ἔκφρασις αὐτό τῆς σκέψεώς του καί τῆς ἀγάπης του.

"Οχι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἔκφρασις Λογοϊκή καί 'Αγιοπνευματική τά πάντα δημιουργεῖ ἐντός τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του.

Τώρα, δημιουργεῖ. 'Από τί δημιουργεῖ καί τί δημιουργεῖ;

Τώρα ἀρχίζει ἡ "Εκφραση - Ζωή. 'Εδῶ ἀρχίζει τώρα ἡ "Εκφρασις - Βούλησις, ποῦ ἀρχίζει πλέον νά δονῆ τό ΕΙΝΑΙ, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, Λογοϊκῶς καί 'Αγιοπνευματικῶς. "Ωστε, παρ'ὅλον πού μέσα στό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ἡ θεία Αὐτάρκεια, ἡ θεία Γαλήνη, ἐντούτοις ταυτοχρόνως δημιουργεῖται, χωρίς νά διασαλεύεται αὐτή ἡ Γαλήνη καί ἡ Αὐτάρκεια, τώρα, μιά νέα κατάστασις, ἡ Δημιουργική, ἡ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, Βούλησις, ἡ ὁποία εἶναι Βούλησις Λογοϊκή τοῦ "Πάντων 'Αγίων, 'Αγιωτάτου ΛΟΓΟΥ" καί 'Ηγαπημένου καί τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ τοῦ ἀπροσώπου θά ἔλεγα ΚΥΡΙΟΥ τῶν Συμπάντων, "Εκφρασις καί πάλιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ σάν Βούλησις, Πανσοφία, καί Παναγαθότητα.

Δέν ὑπάρχει μέσα στά Σύμπαντα, τίποτε πού νά μήν περικλείη τές τρεῖς Καταστάσεις.

Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τήν 'Απόλυτην Αὐτάρκειάν ΤΟΥ, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ Νόμος, Τάξις πού κρατεῖ τά πάντα, τά Σύμπαντα, ἀπό τό πιό μικρό ἄτομο τῆς παχυλῆς ὕλης μέχρι τῶν Νοητῶν ἀΰλων τάξεων. Παντοῦ Τάξις, καί αὐτή ἡ Τάξις μέσα εἰς τά Σύμπαντα εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ σάν Πανσοφία,

...../2

Παντοδυναμία, Παναγαθότης καί πολλά ἄλλα πέραν Ἀνθρωπίνης διανοίας.

Ἐρχόμεθα εἰς τό φαινόμενον τώρα τῆς Ζωῆς. Ὁ πάντων Ἁγίων Ἁγιώτατος ΛΟΓΟΣ, Κυβερνήτης τώρα τῶν Συμπάντων καί πάντων, ἔχοντας τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ, τήν Βούλησιν, Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα, ἀρχίζει τόν ὑπέρ διαλογισμόν πού πλέον μᾶς δίδει τούς κόσμους τῶν Ἰδεῶν. Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό. Ἡ Θεία Ἀπόλυτος Πανσοφία δέν εἶναι ὁ κόσμος τῶν Ἰδεῶν, ἀλλά ὁ κόσμος τῶν Ἰδεῶν Ὑπέρ Νοητός καί Νοητός εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς Θείας Πανσοφίας, Παντοδυναμίας καί Παναγαθότητος.

Ἔχομεν τώρα τόν Μεγάλο Ἀρχιτέκτονα τῶν Συμπάντων ΛΟΓΟΝ, ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ πάλιν, Δυναμικός, Ἀπρόσωπο σάν τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ Ζωή εἰς τήν Πολλαπλότητά ΤΟΥ εἶναι Ζωή, εἶναι, ὡς εἴχαμεν πεῖ αἱ Θεῖαι Μονάδες καί ὅπως ἐκφράζει τόν ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ τό ΑΠΟΛΥΤΩΝ ΕΙΝΑΙ μέσα στήν Πολλαπλότητά ΤΟΥ, ἔτσι, εἴχαμεν πεῖ πῶς οἱ Θεῖες Μονάδες ἐκφράζουν τήν ἑαυτό τους ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ καί ἐντός τοῦ ἑαυτοῦ των μέσα στήν Πολλαπλότητα τοῦ φαινομένου τῆς Ζωῆς τώρα.

Τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τά φαινόμενα τῆς Ζωῆς. Προεκτείνει ἡ Ζωή τήν Ζωήν - Αὐτοεπίγνωσιν καί Συνείδησιν μέσα στήν Θείαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα, πού ὀνομάζομεν Οὐράνιον Ἄνθρωπον, τήν Ἰδέα Ἄνθρωπον, καί ἔχομεν τώρα δύο καταστάσεις, τήν ἔκφρασιν αἰώνιαν, ἀθάνατο, λογοϊκή φύσι. (Ὅταν λέγω Λογοϊκή μή - φαντασθῆτε ὅτι θά χαθῆτε μίαν ἡμέραν μέσα στόν ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ. Ὄχι.) Λογοϊκή σάν Ψυχή αὐτοεπίγνωσιν; ψυχή Αὐτοεπίγνωσιν μέ ἔκφρασιν τήν Ὑπέρ συνείδητον Αὐτοεπίγνωσιν, προεκτείνεται διά τῆς ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου σάν φαινόμενον τῆς ζωῆς, σάν Μόνιμη προσωπικότης - Αὐτοεπίγνωσις πού θά ἐνδυθῆ τά σώματά της καί θά γίνη ἄνθρωπος, θά ἐνανθρωπισθῆ, θά δημιουργήση σκιάν μέσα στήν ὕλην, ἐκ τῆς ὕλης καί μίαν τώρα Ὑπόστασιν νέαν - προσέξετε ὅμως - προικισμένην μέ τήν ζωήν, πού ἔχει κάτι ἀνάλογον μέ τήν ΑΠΟΛΥΤΗΝ ΠΑΝΣΟΦΙΑΝ πού ὀνομάζομεν τώρα, ἱκανότητα νά γνωρίση καί σέ μεγάλο βαθμό νά ἀποκτήση ὅτι ὀνομάζωμεν σοφία. Ἔχει τήν δυνατότητα καί ἱκανότητα νά προεκτείνη τόν ἑαυτόν της, ἡ παροῦσα προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις καί Μόνιμη Προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, σάν σκέψιν - Βούλησιν, ἐπιθυμίαν καί νά δημιουργήση ὅτι ἐπιθυμῆ. Βλέπομεν νά ἔχη τήν δυνατότητα καί δύναμιν πού εἶναι μικρογραφία τοῦ ἐσωτέρου ἑαυτοῦ πού ὀνομάζωμεν Παντοδυναμίαν.

Ἐπιθυμεῖ, ἀγαπᾶ, προσηλώνεται, μιά νέα κατάστασις πού συνδέει μιά νέα ὕπαρξιν μέ τήν Ἀπόλυτην Κατάστασιν πού ὀνομάζομεν Παναγαθότητα. Ὅμως τώρα, τρεῖς τοποχρονικές καταστάσεις, φύσει ἀγνές, στήν ἀναμειξιν ὅμως τοποχρονικές, δέν λέγω κακές, δέν λέγω σατανικές, λέγω τοποχρονικές. Δηλαδή κάτω ἀπό περιορισμούς δύναμίες ἀτέλειες.

Ἀπό τό σημεῖον πού εὑρίσκεσθε ὡς ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας δέν ὑπάρχει ἔννοια τοῦ κακοῦ. Ὑπάρχει ἡ ἔννοια τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ καί τοῦ πεπερασμένου, τοποχρονικοῦ τοῦ ἀτελοῦς. Θέλω νά εἰσέλθετε εἰς τάς ἐννοίας αὐτάς.

Εἴχαμεν προσδιορίσει ὅτι φύσει ἡ σκιά, τό ἀτελές τόσον τό ὑλικόν σῶμα, αἰθερικά ἀντίστοιχα, Ψυχικόν καί Νοητικόν σῶμα, τά σώματα τά ὑφιστάμενα ἀλλαγάς, φύσει, ἐπαναλαμβάνω εἶναι ἀθάνατα καί αἰώνια. Ἡ ἀλλαγή ὅμως μᾶς δίδει τήν ἔννοιαν τοῦ θανάτου.

Οὔτε ἡ ὕλη εἶναι θνητή, οὔτε ἡ ψυχική ὕλη, οὔτε ἡ Νοητική ὕλη οὔτε, τίποτε Ἀπολύτως μέσα στά σύμπαντα, φθείρεται ἤ πεθαίνη. Ἡ ὕλη ἐξυπηρετεῖ τόν κόσμον τόν τοποχρονικόν τῆς ἀλλαγῆς. Σάν ὕλη δέν φθείρεται, δέν χάνεται. Μπορεῖ ἀπό παχυλήν ὕλη νά γίνη ἐνέργεια, ἡ ἐνέργεια νά περιορισθῆ μέσα στήν παχυλήν ὕλην.

Ὅμως, τίποτε δέν χάνεται. Αὐτό ἔχει ἀνακαλύψει καί σήμερα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐπιστήμη καί ἀκριβῶς αὐτό ὁδηγεῖ εἰς τό ἄφθαρτο καί ἀθάνατο τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Διότι ἄν ὑπῆρχεν τι τό θνητόν μέσα στό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δέν θά ἦτο ἀθάνατο ἤ ἄφθαρτο.

Ὥστε τό ὅτι προσέχωμεν μέσα στούς τοποχρονικούς κόσμους καί πάλιν ἔννοια εἶναι ὁ χρόνος καί ὁ χῶρος πού δίδει τό φαινόμενον εἶναι, ἡ ἀλλαγή καί τίποτε ἄλλο, σταδιακή ἀλλαγή ἤ μιά τέτοια ἀλλαγή ἀκόμη, φαινόμενον μέσα στόν χῶρον καί τόν χρόνον. Ὅμως προσέξετε στό σημεῖον αὐτό.

...../3

Ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας θά παρατηρήση ὅτι, κάθε ἀλλαγή εἶναι διά νά ἐξυπηρετηθῆ κάποιος ἀνώτερος σκοπός. Ὁ κόκκος τοῦ σιταριοῦ θά πέση στήν Γῆν εἶπεν ὁ πολύ Ἠγαπημένος, θά ἀποθάνη σάν σπόρος, ὑφίσταται μία ἀλλαγή διά νά μᾶς δώση τό φυτόν καί τό φυτόν θά μεγαλώση κάτω ἀπό Νόμους ἀσάλευτους, ὅπως μεγάλωναν τά στάχυα χιλιάδες χρόνια πρίν, μεγαλώνουν καί σήμερα, καί θά μεγαλώνουν μετά ἀπό χιλιάδες χρόνια κάτω ἀπό τές ἴδιες συνθῆκες. Ὁ σπόρος θά ἀλλάξη, θά βλαστήση, θά φυτρώση, θά μεγαλώση νά γίνη φυτό καί ὁ ἕνας σπόρος θά μοῦ δώση, πολλούς ἄλλους σπόρους. Καί αὐτοί μέ τήν σειράν τους, πάλιν, κάτω ἀπό τόν Νόμον τῆς ἀλλαγῆς θά ἐξυπηρετήσουν ἕναν θεῖον σκοπόν. Ὅτι δῆτε καί μελετήσετε μέσα εἰς τούς κόσμους, τούς τοποχρονικούς, θά δῆτε ὅτι εἶναι κάτω ἀπό τόν Νόμον τῆς ἀλλαγῆς καί τούς περιορισμούς ἤ ἐπηρεασμούς τῶν ἐννοιῶν χρόνου καί χώρου. Ὅμως, ὀρθολογιζόμενος ἐρευνητής τῆς ἀληθείας βλέπει ὅτι τό κάθε τι ἐξυπηρετεῖ ἕναν σκοπόν πού ἔχει τήν θέσιν του μέσα εἰς τήν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ΠΑΝΣΟΦΙΑΝ, ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑΝ καί ΠΑΝΑΓΑΘΟΤΗΤΑ. Δέν ὑπάρχει τίποτε μέσα στά Σύμπαντα μέσα στό ὁποῖον ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας δέν θά δῆ καθαρά τήν θείαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότητα.

Ἄς κοιτάξη τώρα εἰς τό φαινόμενον τῆς Ζωῆς πού ὀνομάζει ἑαυτό του μέσα εἰς τόν τοποχρονικόν κόσμον, τάς ἀλλαγάς τοῦ ἰδίου τοῦ ὑλικοῦ του σώματος, τάς ἀλλαγάς τῆς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ του. Διότι ὅπως μεγαλώνη καί ἀναπτύσσεται τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα, τήν ἴδιαν ἀλλαγήν καί ἀνάπτυξιν θά προσέξη εἰς τόν ἑαυτόν του προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Νά ἐρευνήση καί νά μελετήση τάς ἀλλαγάς αὐτάς, τό μεγάλωμα, καί, τό τί γίνεται μέσα στό ὑλικό του σῶμα, καί, τάς ἀλλαγάς πού γίνονται εἰς τόν ἑαυτό του προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν.

Ποῖος τώρα μελετᾶ τήν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν ἑαυτόν του; Ἀσφαλῶς ὄχι ὁ ὑφιστάμενος τάς ἀλλαγάς ἑαυτός μας σκιά, κάποιος ἄλλος τόν ὁποῖον θά βρῆτε σεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ὁποῖοι ἐκλαμβάνεται αὐτόν τόν θάνατον καί αἰώνιον ἑαυτόν σας, σάν τήν σκιάν σας, τό εἴδωλό σας σάν τόν ἑαυτόν σας.

Ἐδῶ εἶναι ἡ σοβαρή ἔρευνα καί μελέτη τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας καί ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει τό "Γνῶθι σ'αὐτόν".

-Εἴχαμεν μελετήσει προηγουμένως μερικῶς τό διπλοῦν αἰθερικό, εἴχαμε πεῖ πῶς μποροῦμεν νά τό γνωρίσωμεν ἐμπράκτως μέσον τῶν ἀσκήσεων σάν κινητικό, αἰσθησιακό, ἀποτυπωτικό καί ἀργότερα σάν δημιουργικό αἰθέρα. Μιά συστηματική τώρα ἐργασία ἐπί τῶν ἱερῶν δίσκων. Μέσον τοῦ κινητικοῦ, αἰσθησιακοῦ καί ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος ταυτοχρόνως μέ ἀπώτερον σκοπόν ἐσεῖς οἱ ἴδιοι νά ἀποκτήσετε τήν ἱκανότητα νά κυβερνᾶτε αὐτό τό διπλοῦν αἰθερικόν. Αὐτός εἶναι ὁ ἀπώτερος σκοπός.

Εἰσερχόμεθα πάλιν εἰς τήν μελέτην μας πού εἴχαμεν προεῖπει τῶν ἀλλαγῶν, τῶν φαινομένων μέσα στόν χῶρον καί τόν χρόνον, μέ σκοπόν ποῖον; τώρα, διότι πρέπει, ὁτιδήποτε γίνεται νά ἔχη κάποιον σκοπόν. Ἔτσι τουλάχιστον βλέπομεν σέ ὅτι δημιουργῆ ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ σάν ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Τόν σκοπόν θά τόν δοῦμεν. Καί ὁ σκοπός τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας εἶναι, πλήρη ἔλεγχο πάνω στά σώματά του, καί μέ τόν τρόπον αὐτόν πλήρη χρησιμοποίησιν μέ ἀπώτερον σκοπόν τόσον τήν τελείωσιν τοῦ κατωτέρου ἑαυτοῦ, ὅσον, καί τήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συνανθρώπου ποῦ καί πάλιν βοηθεῖ τήν τελείωσιν τοῦ κατώτερου ἑαυτοῦ, τῆς Μονίμου προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως.

Μήν ἀμελῆτε τά γυμνάσματά σας ὅσον ἀφορᾶ τό διπλοῦν αἰθερικόν σας σῶμα. Μέ αὐτόν τόν τρόπον μπορεῖτε πλήρως νά ἐλέγχετε καί νά κυβερνᾶτε τό παχυλόν σας ὑλικόν σῶμα πού σήμερα ὁ κοινός ἄνθρωπος ὄχι μόνον δέν γνωρίζει ἀλλά οὔτε μπορεῖ καί νά κυβερνήση.

Ὅταν γίνετε κύριοι τοῦ ὑλικοῦ σώματος μέσον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ θά ἀρχίση ἡ ἐργασία διά τήν κατάκτησιν θά ἔλεγα τοῦ Ψυχικοῦ σώματος καί Νοητικοῦ σώματος.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε

...../4

Τώρα στά γυμνάσματά μας.

Συγκεντρωθῆτε μέσα στήν κοιλιακήν χώραν. Θά ἐργασθοῦμεν τώρα πάνω στό ἱερόν ὅσκον ὁ ὁποῖος περιβάλλεται ἀπό ἕνα σφαιροειδές νεφέλωμα. Στερεώτερος ἀπό τ νεφέλωμα, φωτεινό νεφέλωμα μέσα σέ ὅλην τήν κοιλιακήν χώραν, ὁ ἱερός ὅσκος ἔχει κέντρον τό Ἡλιακόν πλέγμα, στήν βάσιν καί ἐντός τοῦ ὀμφαλοῦ. Ἡ περιφέρεια τοῦ ὅσκου, ἀρχίζει ἀπό τό κάτω μέρος τοῦ στέρνου, ἐφάπτεται τῶν πλευρῶν τοῦ σώματος μέχ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, τῆς λεκάνης.

Τώρα μπορεῖτε νά δῆτε τήν κοιλιακήν χώραν ἀπό τό στέρνον ἐντός τῆς κοιλιακῆς χώρας καί ἐντός τῆς λεκάνης μέσα σ'ἕνα λευκογάλαζο νεφέλωμα σάν σφαῖρα. Στό κέντρον μέ κέντρον τόν ἱερόν ὅσκον βλέπετε τόν ἱερόν ὅσκον, κάτι ξεχωριστόν ἀπ'αὐτήν τήν σφαῖραν.

Διαγράφετε μιάν γραμμήν τώρα ἀπό τοῦ κέντρου τοῦ ὅσκου λευκήν, ὁλόλευκήν, ὅλα εἶναι λευκογάλαζα τώρα, τόσον τό νεφέλωμα ὅσον καί ὁ ὅσκος, ἡ γραμμή εἶναι τώρα ὁλόλευκη, ἀπό τόν ὀμφαλόν πρός τό στέρνον καί ἀρχίσθε νά κινῆτε αὐτήν τήν γραμμήν πάνω στόν ἱερόν ὅσκον, ὅπως κινοῦνται οἱ δεῖκτες ἑνός ὡρολογίου.

Ἀργά πρός τό παρόν. Ὥστε κινῆσθε πάνω σέ ὅλην τήν ἐπιφάνειαν τοῦ ὅσκου. Εὑρισκόμεθα στό κάτω μέρος τώρα καί ἀνερχόμεθα. Φθάνομεν στό στέρνον, κατερχόμεθα, ἀργά, ρυθμικά, εἴμεθα στήν λεκάνην τώρα. Ἀνερχόμεθα, μήν περιορίζεσθε εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ ὅσκου, σέ ὁλόκληρον τόν ὅσκον, εἴσαστε πάνω στήν γραμμήν ἡ ὁποία ἀγγίζει τόν ὅσκον. Εὐθεία ἡ γραμμή, ὁλόλευκη ἡ γραμμή, περιστρέφεται πάνω στόν ἱερόν ὅσκον. Στήν λεκάνην, ἀνέρχεσθε, εἶσθε στό στέρνον τώρα, κατέρχεσθε στήν λεκάνην, λευκογάλαζο νεφέλωμα μέσα σέ ὅλην τήν κοιλιακήν χώραν, λευκογάλαζον ὅσκον, ἀνέρχεσθε, ἀρκεῖ.

Τώρα βαθειάν εἰσπνοήν καί συγκέντρωσιν μέσα στό στῆθος, κέντρον ἡ καρδία. Ἀρχίζομεν ἀπό τόν θυροειδῆ. Ἔχω ἕνα νεφέλωμα τώρα μέσα στό στῆθος καί ὁ ἱερός ὅσκος εἶναι στήν ἐπιφάνειαν τοῦ στήθους, περνᾶ ἀπό τές ὠμοπλάτες, κατέρχεται μέχρι τοῦ στέρνου. Εἶναι περίπου τῶν ἰδίων διαστάσεων ὅπως ὁ προηγούμενος ὅσκος, λευκορόζ φῶς, μέσα σέ λευκορόζ νεφέλωμα.

Ἀπό τό κέντρον τοῦ στήθους πρός τόν θυροειδή διαγράφομεν μίαν κατάλευκην γραμμήν τώρα σάν δείκτην καί ἀρχίζομεν τήν περιστροφήν ὅπως καί προηγουμένως πάνω στόν ἱερόν ὅσκον.

Κατερχόμεθα, ρυθμικά καί ἀργά, εἴμεθα στό κάτω μέρος πρός τό στέρνον.

Ἀνερχόμεθα, ρυθμικά, εὐθεία ἡ γραμμή. Τώρα αἰσθανόμεθα ὅτι εἴμεθα ἡ γραμμή ἡ ὁποία ἀγγίζει τόν ὅσκον καί περιστρέφεται γύρω ἀπό τόν ὅσκον. Περιστρέφεται γύρω ἀπό τήν περιφέρειαν τοῦ ὅσκου ἀλλά καί ἐφάπτεται τοῦ ὅσκου μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ ὅσκου.

Εἶσθε ἡ γραμμή τώρα, αἰσθάνεσθε ὅτι ἀγχίζετε τόν ὅσκον καί περιστρέφεσθε γύρω ἀπό τόν ὅσκον, στέρνον, ἀνέρχεσθε τώρα, μή βιάζεσθε, φθάνετε τώρα στόν θυροειδή, πάλιν πρός τά κάτω. Ἀνέρχεσθε τώρα. Κατέρχεσθε. Ἀρκεῖ.

Θά δῆτε ὅταν κάμνετε τό γύμνασμα αὐτό μόνοι σας στό σπίτι σας μερικές στιγμές θά εἶναι εὐκολώτατον νά τό κάμετε καί νά περιστρέφεσθε, ἄλλες φορές δέν θά σᾶς εἶναι εὔκολον νά περιστρέφεσθε.

Αὐτό συμβαίνει ὅταν τά αἰθερικά ρευστά μέσα στό ὑλικόν σας σῶμα κινοῦνται μέ ὡρισμένον τρόπον. Δηλαδή, οἱ δύο ὄφεις, τό Κυρικεῖον τοῦ Ἑρμοῦ, μᾶς κινεῖ τά αἰθερικά ρευστά μέ τρόπον πού σᾶς δυσκολεύει ἡ αἰθερική αὐτή κίνησις. Ἀκριβῶς τήν στιγμήν ἐκείνην πρέπει νά ἐπιμείνετε εἰς τό γύμνασμά σας, νά γίνετε κύριοι τῶν ρευστῶν αὐτῶν. Εἶναι δύο, πού ἀρχίζουν ἀπό τό ἱερόν ὀστοῦν, ἀπό τό ἱερόν πῦρ, ἀνέρχονται σπυροειδῶς πρός τά πάνω σάν δύο φωτεινοί ὄφεις καί φθάνουν μέχρι τῶν ὠμοπλατῶν.

...../5

Θά μιλήσωμεν γι'αὐτό ἀργότερα ὅπως καί τό ἐσωτερικόν πῦρ τό ὁποῖον πάντοτε ἀνέρχεται κάτω ἀπό τόν ἔλεγχον τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Ἀνέρχεται μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου.

Τώρα τό γύμνασμά μας ἡ κεφαλή.

Συγκέντρωσιν μέσα στό κέντρον τῆς κεφαλῆς. Βλέπετε τήν κεφαλήν μέσα σέ μίαν σφαῖραν. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού κάμνετε αὐτό τό γύμνασμα. Ἡ σφαῖρα αὐτή εἶναι γύρω ἀπό τήν κεφαλήν καί ἔξω ἀπό τήν κεφαλήν, μπροστά στό πρόσωπον, περίπου 6 ἴντζες, ἀπό τά φτυά σας ἔξ ἴντζες καί πίσω ἀπό τήν κεφαλήν ἔξ ἴντζες εἶναι αὐτή ἡ σφαῖρα, χρυσῆζον φῶς ἤ καναρινίν φῶς. Καί ἡ κεφαλή εἶναι ἐντός τῆς σφαίρας αὐτῆς.

Τώρα θά κάμωμεν ἕναν ὅρκον πού θά ἀρχίζη ἀπό κάποιο σημεῖον τῆς σφαίρας αὐτῆς ἀπό τό αὐτί, θά περνᾶ πάνω ἀπό τήν κεφαλήν θά φθάνη 6 ἴντζες πιό μακρυά ἀπό τό ἀφτί καί θά κατεβαίνη κάτω ἀπό τόν θυροειδή.

Ὥστε τώρα ὁ ἱερός ὅρκος, ἡ περιφέρεια τοῦ ἱεροῦ ὅρκου εἶναι ἐκτός τῆς ὑλικῆς κεφαλῆς. Δέν εἶναι κανένα δύσκολον πράγμα γιά σᾶς τώρα στό σημεῖον πού ἔχετε φθάσει.

Τώρα δέν θέλω γραμμήν, θέλω τό νεφέλωμα μέσα στό ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ ὑλική σας κεφαλή, σάν αὐτοεπίγνωσιν ὁ ἑαυτός εὑρίσκεται στήν περιφέρειαν αὐτοῦ τοῦ ὅρκου καί ἀρχίζετε νά κινῆσθε, ἐκτός τῆς ὑλικῆς σας κεφαλῆς. Δέν εἶναι δύσκολον προσπαθῆσθε. Ἀρκεῖ.

Ἡ εὐλογία τοῦ Πολύ Ἠγαπημένου νά εἶναι σέ σᾶς στά σπίτια σας καί σ'ὅλον τόν κόσμον.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".